
POPRZYSIĘGACZ (2) *sb m*

N sg poprzysięgacz (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto zaklina duchy (2) :

a. *Egzorcysta* (duchowny mający władzę wypędzania czarta); *exorcista* *Mącz* (1) : Exorcista in Bibliis, Poprzisiegacz [!]/ Záklináč. Graecum est non Latinum. *Mącz* 111b; [Volck Sss2v].

b. *Nekromanta* (wróźbita przepowiadający przyszłość przy pomocy wywoływania duchów ludzi zmarłych) (1) : [Alii [augures, tj. wieszczowie] ex quibusdam dispositionibus/ et habitudinibus corporum mortuorum,/ [...] et dicuntur Necromantici (poprzisiegacze) *Glosy I nr 109/1.*]

Wyrażenie: »poprzysięgacz umarłych« (1): Necromanticus, Poprzisiegacz vmárlych/ który zwalzcza [!] poprzisiegacza vmárle á rádži fie ich. *Mącz* 244a.

Synonimy: **a.** *egzorcysta, zaklinaciel, zaklinacz.*